

РЕШЕНИЕ

№ 3665

гр. София, 02.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 12.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **9841** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 от Данъчно –осигурителен процесуален кодекс /ДОПК/ във връзка с чл.4 от Закона за местните данъци и такси./ЗМДТ/

Образувано е по жалба от А. С. Г. ЕГН [ЕГН] с постоянен адрес –гр.С., [улица][жилищен адрес] чрез адв.Т. Ч. с адрес – [населено място], [улица], ет.1, офис 14 срещу Акт за установяване на задължения по №370/ДСЦ20-ГР94-2901/13/25.05.2021г., издаден от М. К. – старши инспектор по приходите в отдел „ОП-С./Г.“ на Дирекция „Общински приходи“ към Направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, мълчаливо потвърден от Директора на Дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, а именно за установени задължения за данък недвижими имоти по ЗМДТ в размер на 73,38 лева и лихва в размер на 11,45 лева за данъчен период 01.01.2016г. -31.12.2020г. и такса битови отпадъци в размер на 129,24 лева и лихви в размер на 16,00 лева за данъчен период 01.01.2016г. -31.12.2020г.

В жалбата се сочи, че издаденият акт за установяване на задължения по декларация в оспорената му част е неправилен, немотивиран, незаконосъобразен, издаден при нарушение на материалните и процесуалните правила. Жалбоподателят твърди че за периода 01.01.2015г -31.12.2015г. е изтекла погасителната давност съгласно разпоредбата на чл.171 ал.1 от ДОПК. В съдебно заседание жалбоподателят А. Г., редовно уведомена, се представлява от адв. Т. Ч., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира разноски и представя писмени бележки.

Ответникът – Директорът на Дирекция "Общински приходи към Направление „Финанси и здравеопазване" при Столична община, редовно призован, се представлява от главен юрисконсулт С., който оспорва жалбата и смята, че оспореният акт е законосъобразен. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административният съд, след като обсъди и прецени наведените в жалбата доводи, становищата на страните, събраните по делото доказателства, и извърши проверка за законосъобразност на оспорения административен акт, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателя А. С. Г. е собственик на S идеална част от жилище, находящо се в [населено място],[жк], ет.11, ап.9, с РЗП 88,26 кв.м. и таван с площ от 5,21 кв.м.

Административното производство е започнало с издаване на Акт за установяване на задължение по декларация по чл.107 ал.3 /АУЗД/ № 2025-2020/06.10.2020г. от Д. Т. К. –главен специалист в отдел „Общински приходи С.-Т.“, Дирекция „Общински приходи“ Столична община. Акта е отменен с Решение № СФД21-РД28-129/29.04.2021г. на директора на дирекция „Общински приходи“ при Направление „Финанси и здравеопазване“ при СО, като административната преписка е върната на Началник отдел „Общински приходи С.-Т.“ и го е задължил в това му качество да определи друг административен орган по приходите, който да образува, проведе и приключи законосъобразно ново, повторно административно производство по чл.107 ал.3 от ДОПК.

С Наредване № ДСЦ20 –ГР94-2901/8 от 10.05.2021г. издадено от М. Л. К., за което жалбоподателя А. Г. е уведомена на 17.05.2021г. е образувано административно производство по смисъла на ч.107 ал.3 от ДОПК за установяване на публични общински вземания на жалбоподателя – данък недвижими имоти и такса битови отпадъци, неплатени в срок, дължими за недвижими имот, находящ се в [населено място],[жк], ет.11, ап.9 за периода от 2015-2019г. С нареждането е предоставена възможност на основание чл.34 от АПК жалбоподателя да вземе участие в производството, като подробно са му разяснени правата. Наредването заедно с писмо адресирано до жалбоподателя е връчено на 17.05.2021г.

Производството е образувано по инициатива на орган по приходите, поради неплатени задължения в срок за данък сгради и такса битови отпадъци за жилище, собственост на жалбоподателя, находящо се в [населено място], [жк], ет.11, ап.9.

В хода на административното производство, жалбоподателя чрез адв.Ч. е приложил платежни нареждания, всички от 12.04.2021г., изчерпателно изброени в оспорения АУЗД с конкретно посочени суми, с които са заплатени данък недвижими имоти и такса битови отпадъци за периода 01.01.2016г.-31.12.2020г. В платежните нареждания са посочени и периодите за които се плаща, а именно 01.01.2016г-31.12.2016г., 01.01.2017г-31.12.2017г., 01.01.2018г.-31.12.2018г., 01.01.2019г.-31.12.2019г., 01.01.2020г.-31.12.2020г.,

Издаден е Акт за установяване на задължения по декларация по чл.107 ал.3 от ДОПК № ДСЦ20-ГР94-2901(13)/25.05.2021г., издаден от М. К.–инспектор по приходите в отдел „ОП-С./Т.“ на Дирекция „Общински приходи“ към Направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община. С акта са установени задължения по ЗМДТ, за данък недвижими имоти за периода 01.01.2016г. до 31.12.2020г. и такса битови отпадъци за същия период 01.01.2016г. до 31.12.2020г., а именно за данък недвижими имоти в общ размер на 73,38 лева и лихва в общ размер на 11,45 лева и такса битови отпадъци в общ размер на 129,24 лева и лихви в общ размер на 16,00

лева.

Цитираният акт е обжалван по административен ред пред по –горестоящия административен орган, с жалба с вх.№ ДСЦ20-ГР94-2901(15)21.06.2021г., като производството пред решаващия орган по чл.107 ал.4 от ДОПК, приключва с мълчаливо потвърждаване по реда на чл.156 ал.4 вр. с чл.144 ал.1 от ДОПК.

Предмет на оспорване в настоящото съдебно производство са определените данъчни задължения за данък недвижими имоти за периода 01.01.2016г. до 31.12.2020г. и такса битови отпадъци за същия период 01.01.2016г. до 31.12.2020г., а именно за данък недвижими имоти в размер на 73,38 лева и лихва в размер на 11,45 лева и такса битови отпадъци в размер на 129,24 лева и лихви в размер на 16,00 лева.

В хода на съдебното производство като писмени доказателства са приети административната преписка, допълнително представени от ответника писмени доказателства за компетентност на органа, издал оспорения АУЗД, както и писмените доказателства за процесния период за извършено сметосъбиране и сметоизвозване от Столична община на територията на местонахождение на процесното жилище, собственост на жалбоподателя.

Въз основа на установените по делото факти, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима. Подадена е в предвидения в чл. 156, ал. 1 от ДОПК преклузивен срок, от надлежна страна и при наличие на правен интерес. Жалбата е подадена и срещу административен акт, който подлежи на съдебен контрол, тъй като предмет на оспорване е АУЗД, който е мълчаливо потвърден при обжалването му по административен ред от Директора на Дирекция "Общински приходи" при Столична Община, упражняващ правомощията на териториален директор на НАП, съгласно чл. 4, ал. 5 от ЗМДТ във връзка с чл. 107, ал. 4 от ДОПК.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореният АУЗД е издаден от служител на общинската администрация – старши инспектор в отдел „Общински приходи Т./С.“ на Дирекция „Общински приходи“ към Направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община/съгласно приложен трудов договор № СОА21-РД15-427/19.01.2021г. и допълнително споразумение към него / лист 37 от делото/,както и длъжностна характеристика на инспектор по приходите имащ правата и задълженията на орган по приходите, определен със Заповед № СОА20-РД09-1362/14.02.2020 г. на Кмета на Столична общината, и следователно е издаден от компетентен административен орган по смисъла на чл. 4, ал. 1 във връзка с ал. 3, изр. 1, предл. 1 и ал. 4 от ЗМДТ.

Спазена е установената от закона форма – актът е писмен, посочени са фактическите и правни основания за издаването му.

Съдът, намира че в хода на проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Относно изложените в жалбата доводи, че акта е антидатиран и че неговият издател е отсъствал по здравословни пиричини, не са ангажирани доказателства от страна на жалбоподателя и не са направени доказателствени искания в настоящото производство, въпреки разпределената доказателствена тежест от съда. По делото не се установи, старши инспектор М. К. да е била във временна нетрудоспособност към датата на издаване на оспорения АУЗД.

Административния орган е разяснил правата на жалбоподателя и му е предоставил възможност да ангажира доказателства, да прави възражения и доказателствени искания. Обстоятелството, че на 25.05.2021г. адв.Ч. се е запознала с материалите по

административната преписка, представила е писмено становище и е приложила писмени доказателства, не изключва възможността акта да бъде издаден същия ден. Видно от съдържанието на АУЗД, издателят му се е запознал с представените от адв.Ч. писмени доказателства и ги е отразил в съдържанието на акта.

В глава X. от ДОПК са регламентирани способите за установяване на данъци и задължителните осигурителни вноски, като от тях за местните данъци и такси са приложими два способа: предварително установяване, което се осъществява с акт за установяване на задължение по данни от декларация по чл.107 ал.3 от ДОПК и установяване, което се осъществява с ревизионен акт по чл.108 от ДОПК.

Съгласно разпоредбата на чл.107 ал.3 от ДОПК акт за установяване на задължение по декларация се издава по искане на лицето или служебно, при установяване на несъответствие между декларираните данни и данните, получени от трети лица и организации, след като е изчерпан редът по чл.103 от ДОПК, както и когато не е подадена декларация или задължението не е платено в срок и не е извършена ревизия. В конкретния случай е безспорно установено, че не е образувано ревизионно производство и жалбоподателят не е платил задължението си за данък недвижими имоти и такса битови отпадъци в срок за периода 01.01.2016г.-31.12.2020г. Плащания за процесните периоди са извършени след връчване /на 30.03.2021г./ на АУЗД № 2025-2020-1/06.10.2020г./отменен/, поради което законосъобразно е образувано и проведено административно производство, приключило с издаване на оспорения АУЗД № №370/ДСЦ20-ГР94-2901/13/25.05.2021г., издаден от М. К. – старши инспектор по приходите в отдел „ОП-С./Г.“ на Дирекция „Общински приходи“ към Направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община.

Акта е издаден изцяло и в съответствие с материалния закон –ЗМДТ и с неговата цел.

Критериите и основните принципи за определяне размера на данък недвижими имоти и такса битови отпадъци по смисъла на чл. 1, ал. 1, т. 1 и чл. 6, ал. 1, б. "а" ЗМДТ са очертани в чл. 1, ал. 2 и ал. 3 и съответно чл. 7 и чл. 8 от закона, а конкретните правила за определянето и администрирането им са уредени с Наредба на столичен общински съвет за определяне на размера на местните данъци (НСОСОРМД) и Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община (НОАМТЦУПСО).

Основанията, редът и начинът на определяне на ДНИ се съдържат в нормите на Глава втора, раздел II ЗМДТ – чл. 10-28, а тези за определяне на ТБО - в нормите на Глава трета, раздел I ЗМДТ – чл. 62-64, чл. 66-69 и чл. 71.

Основанията, редът и начинът на определяне на ДНИ се съдържат в нормите на Глава втора, раздел II ЗМДТ – чл. 10-28, а тези за определяне на ТБО - в нормите на Глава трета, раздел I ЗМДТ – чл. 62-64, чл. 66-69 и чл. 71.

Съгласно чл. 11, ал. 1 ЗМДТ, данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти.

Между страните не е спорно, че жалбоподателят е собственик на S идеална част от декларирания недвижим имот.

Не се спори и относно размера на така определените задължения за данък недвижими имоти и такса битови отпадъци. Размерът на дължимия данък недвижими имоти е определен в съответствие с разпоредбите на Наредба на столичен общински съвет за определяне на размера на местните данъци и Наредбата за определяне и

администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община. Този извод се отнася и за така определенният размер на такса битови отпадъци, като за предоставената услуга по сметосъбиране и сметоизвозване за процесния период са представени от ответника надлежни писмени доказателства, които не са оспорени от жалбоподателя.

С акта не са определени задължения по ЗМДТ за 2015г., а основните възражения в жалбата са именно, относно изтекла погасителна давност за задължения по ЗМДТ за 2015г.

Безспорно е и обстоятелството, че от жалбоподателя са внесени суми за погасяване на така определените публични задължения за 2016г. -2020г. по ЗМДТ, но заплащане на задължението, респективно неговото погасяване не е измежду законовите основания за отмяна на оспорения акт. Неотносими към законосъобразността на оспорения административен акт са доводите на адв.Ч., относно обстоятелството как е разпределено плащането на публичните задължения по ЗМДТ, извършено от жалбоподателката доброволно, за което са представени по делото вносни бележки. Възраженията на жалбоподателя касаят изпълнението на задължения за данък недвижим имот и ТБО, но не и законосъобразността на основанието и законосъобразността на определения размер .

В чл.146 от АПК, приложим на основание параграф 2 от Допълнителните разпоредби на ДОПК, са посочени изчерпателно основанията за оспорване на административните актове, а именно – липса на компетентност, неспазване на установената форма, съществено нарушение на административнопроизводствените правила, противоречие с материалноправни разпоредби, несъответствие с целта на закона.

Изложените в жалбата аргументи за отнесени плащания за данък недвижим имот и ТБО за 2015г., са неотносими към предмета на оспорване, тъй като с оспорения АУЗД са установени задължения за 2016-2020г. Възражение за изтекла погасителна давност за процесния период няма.

За пълнота на изложението, съдът следва да посочи, че така подаденото заявление от 22.02.2021г. от жалбоподателя / лист 225 от делото/ за приложение на изтекла погасителна давност касае публични задължения по ЗМДТ за 2015г., но за друг недвижим имот , посочен в заявлението, находящ се в [населено място], [улица][жилищен адрес]. Възражение за изтекла погасителна давност за имота, находящ се в[жк]е депозирано на 25.03.2021г., такова е направено и с подаване на жалба вх. № ДСЦ20-ГР94-291/3/ от 09.04.2021г. адресирана до Директора на Дирекция „Общински приходи“ СО срещу АУЗД № 2025-2020-1/06.10.2020г.

Съгласно чл. 171, ал. 1 от ДОПК публичните вземания се погасяват с изтичането на 5 - годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон не е предвиден по-кратък срок.

При преценка относно изтекла погасителна давност от значение е моментът, от който започва да тече погасителния давностен срок и моментът, когато същият изтича.

Спирането и прекъсването на давността е регламентирано в чл. 172 от ДОПК. Съгласно чл. 172, ал. 1 от ДОПК, давността спира когато е започнало производство по установяване на публичното вземане - до издаването на акта, но за не повече от една година.

За времето на спиране на давността, давностният срок не тече. С отпадане на основанието за спиране се възобновява теченето на давностния срок, за неизтеклата

до момента на спирането част от него.

В конкретния случай производството е започнало с издаване на Акт за установяване на задължение по декларация по чл.107 ал.3 от ДОПК /АУЗД/ № 2025-2020/06.10.2020г Д. Т. К. – главен специалист в отдел Общински приходи –С./Т. към Столична община. С решение № СФД21-РД28-129/29.04.2021г. на Директора на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, акта е отменен изцяло като е върната административната преписка на Началник на отдел „Общински приходи.С.-Т.“, Дирекция „Общински приходи“ и е указано да бъде образувано проведено и приключено законосъобразно ново повторно административно производство по чл.107 ал.3 от ДОПК.

С връщане на административната преписка и указание да бъде проведено законосъобразно административно производство по чл.107 ал.3 от ДОПК не започва ново административно производство, а се възстановява висиящността на вече започналото административно производство. Съгласно трайно установената съдебна практика в този случай не се поставя началото на ново производство по установяване на задължения по чл.107 ал.3 от ДОПК, а се възстановява висиящността на производството по издаване на отменения с решението АУЗД. / в този смисъл Решение № 11086 от 14.08.2020 г. на ВАС по адм. д. № 3738/2020 г., VIII о., Решение № 4828 от 22.04.2016 г. на ВАС по адм. д. № 1859/2015 г., VIII о./

В оспорения административен акт, органът обоснова се е позовал на разпоредбата на чл.169 ал.3а от ДОПК (Нова – ДВ, бр. 94 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г.), съгласно която до заявяването им за принудително събиране задълженията за съответния вид, установявани от общините, се погасяват по реда на възникването им, а когато се отнасят за една и съща година, лицето има право да заяви кое от тях погасява.

Въпреки направеното възражение за изтекла погасителна давност на 25.03.2021, от жалбоподателя са извършени доброволни плащания по ЗМДТ на 12.04.2021г., за което както вече бе посочено има надлежни писмени доказателства. Съгласно чл. 178, ал. 1 от ДОПК публичните задължения (каквито са и вземанията за данък недвижим имот и такси по аргумент от чл. 162, ал. 1, т. 3 от ДОПК) се изпълняват доброволно чрез плащане в брой или безкасово по съответната сметка. От своя страна нормата на чл. 174 от ДОПК регламентира, че не подлежат на връщане доброволно платени публични задължения, изпълнени след изтичане на давностния срок, включително отписаните по реда на чл. 173 от ДОПК. В случая липсват твърдения и доказателства по делото, които да сочат, че от компетентните органи (публичните или съдебните изпълнители съгласно чл. 4, ал. 2 във вр. с чл. 9б от ЗМДТ) са предприети действия за принудително събиране на дължими суми за периода 1.01.2015 г. - 31.12.2015 г. Поради това не може да бъде възприето твърдението на процесуалния представител на жалбоподателя, че сумите за данък недвижим имот и ТБО за посочения период са му събрани принудително, по смисъла вложен от законодателя в този термин. Същите не са

недължимо внесени по смисъла на чл. 129, ал. 6 от ДОПК, тъй като изтеклата погасителна давност погасява правото за събиране на публичното вземане по принудителен ред, но не заличава самото задължение. / В този смисъл Решение № 8525 от 23.06.2014 г. на ВАС по адм. д. № 366/2014 г., VII о., /. В тази връзка коректно е приложена разпоредбата на чл.169 ал.3а от ДОПК.

С оглед на всичко изложено, съдът прави извод, че оспореният акт е законосъобразен, издаден от компетентен орган, при липса на допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в съответствие с материалноправните разпоредби и с целта на закона.

Предвид изхода на делото, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, в полза на ответника се дължат разноски, които са своевременно заявени и следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция в минимален размер на 300 лв., изчислен съобразно чл. 8, ал. 1, т. 1 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Съгласно чл. 160, ал. 6, изречение второ от ДОПК (Доп. - ДВ, бр. 77 от 2018 г., в сила от 18.09.2018 г.), във вр. с чл. 144, ал. 1 от ДОПК, вр. чл. 4, ал. 1 от ЗМДТ, решението на административния съд по дела, по които се обжалват установени с ревизионния акт публични вземания общо в размер до 750 лв., в които не се включват начислените лихви за забава, е окончателно. В случая обжалваните установени с АУЗД публични вземания за данък недвижими имоти са в размер на 73,38 лева и такса битови отпадъци в размер на 129,24 лева.

Воден от гореизложеното и на чл. 160, ал. 1, пр. последно от ДОПК, Административен съд – София-град, 61 състав:

Р Е Ш И:

Отхвърля жалбата на А. С. Г. ЕГН [ЕГН] с адрес –гр.С., [улица][жилищен адрес] чрез адв.Т. Ч. с адрес – [населено място], [улица], ет.1, офис 14, срещу Акт за установяване на задължения по декларация № 370/ДСЦ20-ГР94-2901/13/25.05.2021г., издаден от М. К. – старши инспектор по приходите в отдел „ОП-С./Т.“ на Дирекция „Общински приходи“ към Направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, мълчаливо потвърден от Директора на Дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, а именно за установени задължения за данък недвижими имоти в размер на 73,38 лева и лихва в размер на 11,45 лева за данъчен период 01.01.2016г. -31.12.2020г. и такса битови отпадъци в размер на 129,24 лева и лихви в размер на 16,00 лева за . за данъчен период 01.01.2016г. -31.12.2020г.

ОСЪЖДА А. С. Г. ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична община сумата от 300 /триста / лева, представляваща разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е ОКОНЧАТЕЛНО на основание чл.160 ал.6 изр.2 от ДОПК

СЪДИЯ: